

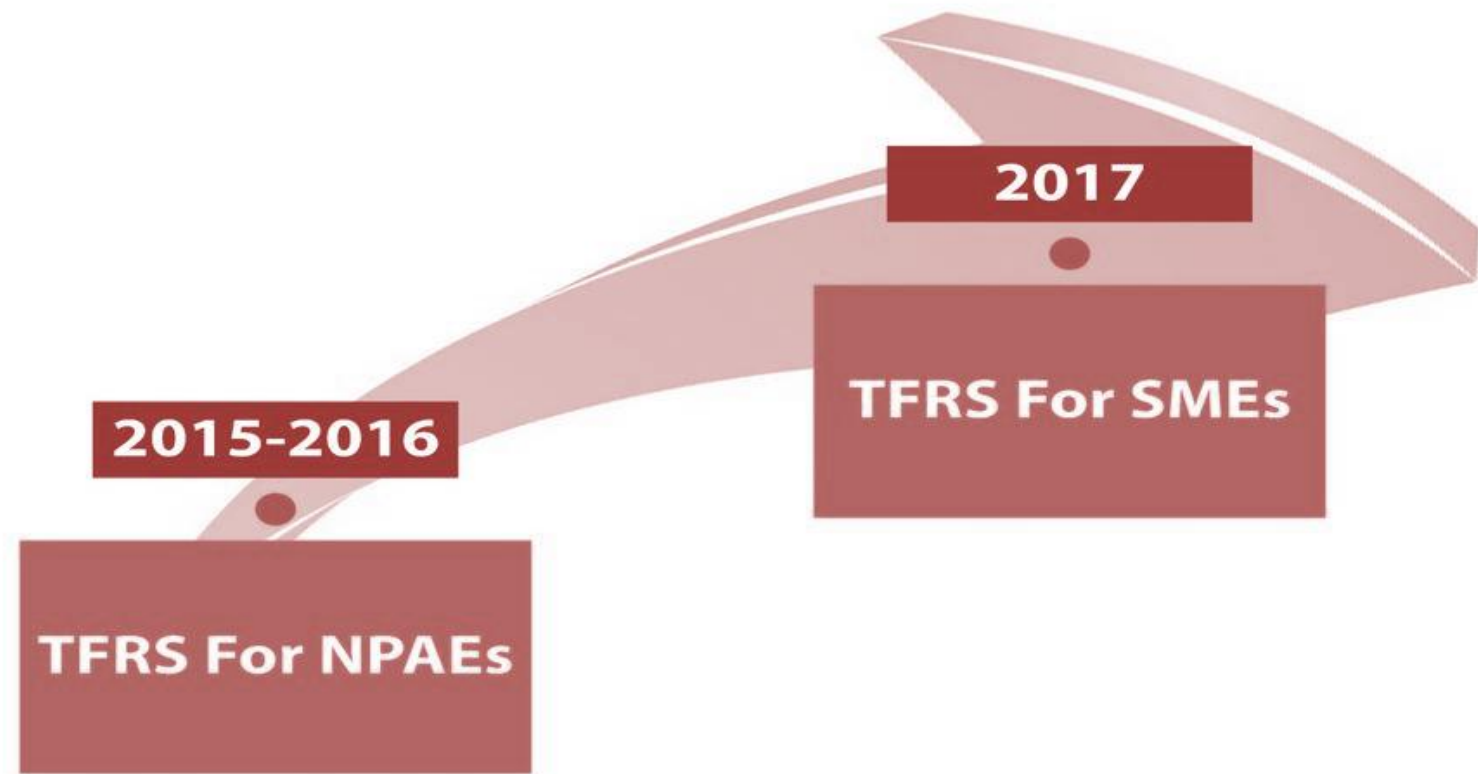
มาตรฐานรายงานทางการเงินชุดเล็ก (TFRS for NPAEs) กับการพัฒนาสู่ระดับสากล

โดย รศ.ดร.วรศักดิ์ ทุมมานนท์

ประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี

ตอนที่ 4

Roadmap of TFRS for NPAEs

มาตรฐานรายงานทางการเงินชุดเล็ก (TFRS for NPAEs) กับการพัฒนาสู่ระดับสากล (ตอนที่ 4)

ประการสุดท้าย ที่น่าจะเป็นอีกเหตุผลที่ผลักดันให้สภาวิชาชีพบัญชีฯ โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ เร่งรีบผลักดันให้กิจการ NPAEs นำมาตรฐานฯ เรียบเรียงจาก IFRS for SMEs มาใช้ก็คือการเตรียมพร้อมกิจการไปสู่การใช้มาตรฐานฯ ชุดใหญ่ที่ใช้กับกิจการ PAEs (TFRS for PAEs) โดยเฉพาะหากวันหนึ่งผู้บริหารกิจการมีแผนการว่าจะนำกิจการเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากข้อกำหนดของมาตรฐานฯ ชุดเล็กอันใหม่ในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะหลักการรับรู้และวัดมูลค่ารายการในงบการเงินจะไม่แตกต่างจากข้อกำหนดของมาตรฐานฯ ชุดใหญ่ที่ใช้กับกิจการ PAEs มีแค่เพียงข้อกำหนดในการเปิดเผยรายการในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่จะยังคงทิ้งไว้ซึ่งความแตกต่าง กล่าวคือการเปิดเผยข้อมูลอาจอยู่ในระดับที่เบาบางกว่ามากเมื่อเทียบกับข้อกำหนดในการเปิดเผยรายการในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ระบุไว้ในมาตรฐานฯ ชุดใหญ่

ประเด็นต่อไปก็คือผู้อ่านซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักบัญชีและผู้สอบบัญชีอาจเริ่มตั้งคำถามว่ามาตรฐานฯ ใหม่ที่เรียบเรียงจาก IFRS for SMEs มีกี่บท แตกต่างไปจากมาตรฐานฯ ชุดปัจจุบันที่ใช้อยู่ขนาดไหน คำตอบก็คือมาตรฐานฯ ฉบับใหม่ที่จะนำมาใช้จะประกอบด้วย 35 บท เมื่อเทียบกับมาตรฐานฯ ชุดปัจจุบัน ซึ่งมีเพียง 22 บท ฟังดูแล้วน่าตกใจ โดยบทที่เพิ่มเข้ามาเป็นเรื่องของสิ่งต่อไปนี้

- งบกระแสเงินสด
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
- งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะ
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน
- เครื่องมือทางการเงิน
- เงินลงทุนในบริษัทร่วม/บริษัทร่วมค้า
- การรวมธุรกิจและค่าความนิยม
- หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
- เงินอุดหนุนรัฐบาล
- การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
- การด้อยค่าของสินทรัพย์
- ผลประโยชน์ของพนักงาน
- ภาวะเงินเฟ้อรุนแรง
- การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
- กิจกรรมพิเศษ เช่น เกษตรกรรม

เมื่ออ่านมาจนถึงวินาทีนี้แล้ว นักบัญชีและผู้สอบบัญชีอย่าเพิ่งถอดใจเสียก่อน เนื่องจากตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนและคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ มีความตั้งใจว่าการนำ IFRS for SMEs (2015) มาใช้จะต้องไม่เพิ่มต้นทุนจนเกินไปนักให้กับกิจการ NPAEs ที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกิจการ ดังนั้น เมื่อมีการประกาศใช้มาตรฐานฯ ดังกล่าว ก็จะมีการจัดทำคำชี้แจงตามมาเกี่ยวกับการลดข้อกำหนดบางเรื่องให้กับกิจการ NPAEs ที่ไม่ได้มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกิจการ เน้นย้ำอีกทีกิจการเหล่านี้ก็คือกิจการไม่ได้มีฐานะเป็นบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วมกิจการร่วมค้าของกลุ่มกิจการใดนั่นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเชื่อว่าทุกกิจการจะมีภารกิจเพิ่มขึ้นไปตามบทใหม่ๆ ที่แทรกเข้ามาเสมอไป

หากกิจการไม่ได้มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกิจการ อาจได้รับการผ่อนผันบางบทไม่ว่าจะโดยลักษณะของธุรกิจหรือผ่อนผันไปตามต้นทุนในการจัดทำข้อมูลและประโยชน์ที่ผู้ใช้ข้อมูลจะได้รับ ตัวอย่างเช่น หากกิจการไม่ได้มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกิจการ ก็จะได้รับผลการผ่อนผันไม่ต้องจัดทำงบการเงินรวมโดยลักษณะของธุรกิจเองที่ไม่มีฐานะเป็นบริษัทใหญ่หรือบริษัทย่อยของบริษัทใด อีกตัวอย่างหนึ่งคือหากกิจการไม่ได้มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกิจการ ก็จะได้รับผลการผ่อนผันไม่ต้องประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ตามหลักการของมาตรฐานฯ ใหม่ เนื่องจากกิจการอาจแทบไม่ได้มีการอาศัยแหล่งเงินทุนเช่นกิจการที่เป็นบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม กิจการร่วมค้าของกลุ่มกิจการ แต่ใช้แหล่งเงินทุนจากกลุ่มครอบครัวผู้ก่อตั้งกิจการเป็นหลัก ในเมื่อไม่มีผู้เสียประโยชน์จากการที่กิจการไม่ได้

ประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ตามหลักการของมาตรฐานฯ ใหม่ บทที่ว่าด้วยการด้อยค่าของสินทรัพย์ก็ควรได้รับการผ่อนผันไปโดยปริยาย เป็นต้น เรียกว่าสภาวิชาชีพบัญชีฯ โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ พยายามไม่เพิ่มภารกิจในการทำบัญชีให้มากไปกว่าที่เป็นอยู่นั่นเอง

แต่สำหรับการจัดทำงบกระแสเงินสดแล้ว ผู้เขียนและคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีเห็นว่าไม่สมควรผ่อนผันอีกต่อไป ไม่ว่ากิจการจะมีฐานะเป็นบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม กิจการร่วมค้าของกลุ่มกิจการหรือไม่ เนื่องจากผู้บริหารกิจการเอง

แม้กิจการของตนไม่มีการใช้แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินก็น่าจะต้องเห็นความสำคัญของข้อมูลกระแสเงินสดอยู่ดีและควรจัดทำอย่างต่อเนื่องทุกสิ้นเดือน ไม่ต่างกับการปิดบัญชีภายในทุกสิ้นเดือน ซึ่งกิจการส่วนใหญ่ทำกันอยู่แล้ว อย่างน้อยผู้บริหารจะได้มองเห็นเงินเข้าออกของกิจการในแต่ละเดือนว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร บางเดือนกิจการกำไรดี แต่ขาดสภาพคล่องทางการเงินเป็นไปได้อย่างไร หรือบางเดือนกิจการขาดทุน แต่ยังอยู่รอดได้เป็นไปได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม ใครขอเรียนว่าพวกเรานักบัญชีและผู้สอบบัญชีอย่าเพิ่งเข้าใจว่าสภาวิชาชีพบัญชีฯ โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ เอาแต่ผลักดันให้ทำนั่นทำนี่โดยไม่คำนึงถึงจิตใจของพวกเรา ยังไงแล้วคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีก็ได้มีการจัดตั้งคณะทำงานชุดหนึ่งเพื่อศึกษาการผ่อนปรนบางบทหรือบางข้อกำหนดให้กับกิจการทั้งที่มีฐานะและไม่มีฐานะเป็นบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม เช่น อาจจะมีการผ่อนปรนบทที่ว่าด้วยเรื่องเครื่องมือทางการเงิน เป็นต้น เนื่องจากในขณะนี้เขียนบทความนี้ มาตรฐานฯ ชุดใหญ่ที่ใช้กับกิจการ PAEs ยังไม่มีข้อกำหนดว่าด้วยเรื่องเครื่องมือทางการเงินในระดับสากล เท่าที่มีอยู่ส่วนใหญ่จะเรียบเรียงจาก US GAAP เป็นสำคัญ ดังนั้น เรายังไม่แน่ใจว่าการผ่อนผันมาตรฐานฯ ไปบางบทอาจเกิดขึ้นตามมาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สาเหตุที่สภาวิชาชีพบัญชีฯ โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ จำเป็นจะต้องออกคำชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อผ่อนปรนบางบทให้กับกิจการ NPAEs ทุกๆ ขนาดก็เนื่องจากข้อกำหนดในหลายๆ เรื่องมีความซับซ้อนต่อความเข้าใจและจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ของนักบัญชีอยู่สูงมาก

แม้กระทั่งกิจการ PAEs เองที่ใช้มาตรฐานฯ ชุดใหญ่ในเรื่องเหล่านี้ เช่น การบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ รอกการตัดบัญชี การกำหนดสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ยังบ่งให้ผู้เขียนฟังเสมอ ๆ ว่าพวกเขาเองยังไม่ซึมซาบในเรื่องนี้เลย แล้วจะมาผลักดันให้นักบัญชีที่อยู่ในกิจการ NPAEs ต้องเริ่มทำและเข้าใจตามคงไม่ใช่เรื่องง่าย หรือแม้แต่เรื่องเครื่องมือทางการเงินที่ผู้เขียนเรียนให้ทราบมาเมื่อก็ ขนาด

มาตรฐานฯ ชุดใหญ่ที่เรียบเรียงจาก IFRS โดยตรงยังไม่ประกาศใช้กับกิจการเหล่านี้เลย แถมยังจะชะลอไปจนปี 2562 แล้วจะมาผลักดันให้กิจการ NPAEs ต้องเริ่มใช้ก่อนแม้จะมีข้อกำหนดที่เรียบง่ายกว่าในหลายๆ ด้าน แต่นักบัญชีและผู้สอบบัญชีคงประสานเสียงตรงกันว่าไม่ไหวแน่นอน แถมหากกิจการประกอบธุรกิจการเกษตร หากต้องทำตามมาตรฐานฯ ฉบับใหม่ซึ่งเน้นหลักมูลค่ายุติธรรมที่นำมาใช้กับสินทรัพย์ชีวภาพหรือผลผลิต ณ ชุดเก็บเกี่ยว ไม่แตกต่างจากมาตรฐานฯ ชุดใหญ่ที่จะเริ่มใช้ปีหน้ากับกิจการ PAEs ขนาดกิจการ PAEs เองยังบ่งว่าไม่พร้อมกับการนำหลักมูลค่ายุติธรรมมาใช้ เนื่องจากไม่มีตลาดหลักในการซื้อขายสินทรัพย์ชีวภาพที่จะสามารถอ้างอิงมูลค่ายุติธรรมได้ อีกทั้งสินทรัพย์ชีวภาพเองประเภทเดียวกันแท้ ๆ ก็ยังหามูลค่ายุติธรรมได้ยาก และอาจต้องจบลงด้วยการประมาณมูลค่ายุติธรรมโดยใช้ model ทางการเงินเข้าช่วยซึ่งมี

ต้นทุนสูงในการจัดทำ เช่น วิธีรายได้สุทธิคิดลด เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะต้องอาศัยข้อสมมติเต็มไปหมด แล้วแบบนี้ กิจการ NPAEs ที่ยังไม่เคยชินกับวิธีนี้จะทำกันไหวหรือ

ยังไงแล้วผู้เขียนขอให้ให้นักบัญชีและผู้สอบบัญชีอย่าเพิ่งถอดใจกับสิ่งเหล่านี้ เชื่อว่าสภาวิชาชีพบัญชีฯ โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ เองก็ไม่ได้นั่งนอนใจในเรื่องนี้ ขอเพียงนักบัญชีและผู้สอบบัญชีและผู้ประกอบการช่วยกันให้ข้อคิดเห็นมายังคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานฯ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีการทำประชาพิจารณ์ก่อนการประกาศใช้จริงในปี 2560 อย่าลืมเข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์พร้อมให้ข้อคิดเห็นของท่าน เพราะนั่นคือโอกาสอันดีในการแสดงความคิดเห็น ก่อนที่จะสายไปเสียแล้วที่จะมาพูดกันว่าสภาวิชาชีพบัญชีฯ ได้แต่สั่งให้ท่านนั้นท่านนี้ ไม่เคยนึกถึงว่าจริงๆ แล้วกิจการสามารถนำข้อกำหนดของมาตรฐานฯ ใหม่ ๆ ไปปฏิบัติได้จริงหรือไม่

ก่อนจบผู้เขียนขอทิ้งท้ายว่าบางข้อกำหนดของมาตรฐานฯ ชุดใหม่ก็ง่ายเสียจนแทบพวกท่านอยากนำมาใช้นะ ตัวอย่างเช่น มาตรฐานฯ ใหม่ไม่กำหนดให้กิจการคิดค่าเสื่อมราคาแยกตามส่วนประกอบของสินทรัพย์ (component accounting) หากส่วนประกอบเหล่านั้นมีรูปแบบการได้รับประโยชน์ไม่แตกต่างกัน แม้อายุการให้ประโยชน์ของแต่ละส่วนประกอบจะแตกต่างกันก็ตาม ดังนั้น ถ้าพวกเราเชื่อว่าแต่ละส่วนประกอบของสินทรัพย์ มีรูปแบบการได้รับประโยชน์ไม่แตกต่างกัน ก็ไม่น่าเสียเวลามาทำสิ่งที่พวกเราร่วมกันจินตนาการว่า component accounting เรียกว่าชีวิตของพวกเราสบายขึ้นเยอะ เพราะที่ผ่านมา กิจการ NPAEs เองก็มีปัญหากับการทำ component accounting เนื่องจากมักไม่ได้รับความร่วมมือจาก supplier ในการกำหนดมูลค่าแยกหรือไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายบริหารในการกำหนดอายุการให้ประโยชน์ของแต่ละส่วนประกอบ

นอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วยังมีอีกเรื่องหนึ่งคือการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างหรือการพัฒนา มาตรฐานฯ ปัจจุบันมีการกำหนดจุดเริ่มต้นในการรวม จุดหยุดรวม และจุดสิ้นสุดการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์เหล่านี้ไว้อย่างชัดเจน แต่พอนำไปใช้ทางปฏิบัติจริงๆ ก็ยังเป็นเรื่องยากอยู่ดี แต่สำหรับมาตรฐานฯ ใหม่ที่จะนำมาใช้ในโอกาสหน้า กลับกำหนดให้กิจการ

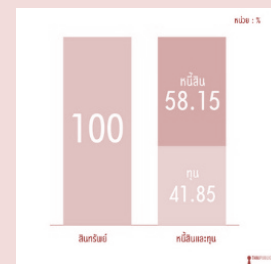

รับรู้ต้นทุนการกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดทั้งจำนวน โดยไม่สนใจว่าต้นทุนกู้ยืมนั้นเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับสินทรัพย์ที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างหรือการพัฒนา แบบนี้ชีวิตของพวกเราสบายขึ้นเยอะเช่นกัน แต่ปัญหาก็จะเกิดขึ้นตอนยื่นเสียภาษีคือหลักภาษียังไม่ได้มีการแก้ไขให้รองรับในหลักการบัญชีเช่นว่านี้ ก็เป็นเรื่องที่กรมสรรพากรจะต้องนำข้อกำหนดที่เปลี่ยนไปของมาตรฐานฯ ไปทบทวนเพื่อจะเปลี่ยนหลักการจัดเก็บภาษีมาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรฐานฯ ที่เปลี่ยนไปบ้าง มิเช่นนั้นจะเป็นการสร้างภาระให้กับนักบัญชีตอนยื่นเสียภาษีที่จะต้องเสียเวลาในการปรับกระทบยอด

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งอาจง่ายขึ้นในสายตาของนักบัญชี แต่ยากเกินไปสำหรับผู้ประกอบการโดยเฉพาะกิจการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ นั่นก็คือมาตรฐานฯ ใหม่ที่กำลังจะนำมาใช้กับ NPAEs มองเหมือนมาตรฐานฯ ชุดใหญ่ กล่าวคือกิจการต้องรับรู้รายได้จากการขาย

อสังหาริมทรัพย์เหมือนการขายสินค้าอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อการขายนั้นเข้าเงื่อนไขการขายสินค้า 5 ข้อไม่แตกต่างจากมาตรฐานฯ ชุดใหญ่ ลองไปหาอ่านเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือให้รับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์เมื่อมีการโอนผลประโยชน์และความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญไปยังผู้ซื้อ วิธีนี้ง่ายดีกว่าวิธีรับรู้ตามวิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ หรือวิธีเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระ ซึ่งจำเป็นต้องผ่านเงื่อนไข 9 ข้อ และมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการหยุดรับรู้รายได้ที่ซับซ้อน นักบัญชีน่าจะชอบข้อกำหนดของมาตรฐานฯ ใหม่ แต่ผู้ประกอบการเองคงไม่ชอบ เพราะเท่ากับทุกรอบบัญชีจะต้องจัดให้มีการโอนอสังหาฯ นั้นไปยังผู้ซื้อให้ได้ หากไม่มีการโอนเกิดขึ้นในรอบบัญชีใดแล้วละก็ กิจการคงจะประสบขาดทุนทางบัญชีอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้และอาจต้องมีการเจรจาเพื่อปรับเปลี่ยนเงื่อนไขสัญญาเงินกู้เนื่องจากโครงสร้างหนี้สินต่อส่วนของผู้เจ้าของเกิดการฝ่าฝืนเงื่อนไขสัญญาเงินกู้

ก่อนปิดท้ายสำหรับบทความนี้ มาตรฐานฯ ฉบับนี้อาจกำลังทำให้มาตรฐานฯ ฉบับเดิมรู้สึกน้อยใจตามมา กล่าวคือมาตรฐานฯ ใหม่มีการเปิดทางเลือกให้กิจการสามารถตีราคาทรัพย์สินใหม่ได้โดยใช้ผู้ประเมินราคาอิสระ เท่ากับเป็นการบอกว่าคุณแต่มาตรฐานฯ ฉบับใหม่นี้ประกาศใช้ กิจการ NPAEs ที่เคยมีปัญหากับสถาบันการเงินในการก่อหนี้เพิ่ม แต่ติดปัญหาเรื่องการดำรงอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้เจ้าของ ก็จะใจชื้นมากขึ้น เพราะสามารถจัดให้มีการตีราคาทรัพย์สินใหม่ได้ตามคำขอของสถาบันการเงินผู้ให้ก็ได้แล้ว เฉลอ ๆ ที่ผู้เขียนบอก ว่าตามมาตรฐานฯ ชุดปัจจุบัน

กิจการไม่สามารถตีราคาทรัพย์สินใหม่ได้ กำลังจะกลายเป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ไปแล้วโดยปริยาย แต่อย่างไรก็ตามขอเตือนอยู่ดีว่านี่เป็นเรื่องของข้อกำหนดของมาตรฐานใหม่ในอนาคต ไม่ใช่ของมาตรฐานปัจจุบัน ยิ่งงืงตอนนี้ กิจการก็ต้องถือปฏิบัติในเรื่องนี้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานปัจจุบันไปก่อน

ก่อนจบจริงๆ ขอเน้นย้ำว่าอนาคตมาตรฐานฯ ชุดเล็กจะมีแค่ชุดเดียวคือชุดที่เรียบเรียงจาก IFRS for SMEs (2015) สำหรับมาตรฐานฯ ชุดปัจจุบัน จะสิ้นสุดการใช้บังคับไป ก่อนที่มาตรฐานฯ ใหม่ประกาศใช้ หากท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำประชาพิจารณ์ ยิ่งงืงแล้วอย่าลืมนให้ข้อคิดเห็นกลับมายังผู้เขียนด้วยครับ โดยติดต่อกันผ่าน e-mail: vorasak@cbs.chula.ac.th

ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาทำความเข้าใจ..

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs)

วันที่ 7 กันยายน พ.ศ.2558 เวลา 9.00-16.30 น.

ณ อาคารสภาวิชาชีพบัญชี

ดูรายละเอียดหลักสูตรได้ที่ www.fap.or.th

*CPD สำหรับผู้สอบบัญชีและผู้ทำบัญชี
อยู่ระหว่างการพิจารณาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สัมมนาคำความเข้าใจ ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs)

วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2558 เวลา 09.00-16.30 น.
ณ อาคารสภาวิชาชีพบัญชี

ด้วยสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี อยู่ระหว่างการศึกษาร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) ซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับ IFRS for SMEs Amendment 2015 มาถือปฏิบัติในประเทศไทย ซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่จะช่วยเพิ่มคุณภาพในการตัดสินใจของผู้ใช้รายงานทางการเงินต่างๆ และช่วยให้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มีหลักปฏิบัติหลายประเด็นที่ต่างจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) เช่น การจัดทำงบการเงินที่กำหนดให้ต้องจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสดและงบกำไรเบ็ดเสร็จ และเปิดเผยรายการกับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ในเรื่องสิทธิรายได้จากธุรกิจสำหรับบริษัทที่รับรู้เมื่อใดก็ตาม ซึ่งจะกระทบต่อผลกำไรค่าเงินบาทและการคำนวณภาษี เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้กิจการได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงความแตกต่างและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นพร้อมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ ในด้านผลประโยชน์และประเด็นในการจัดทำรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะต่อการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มาถือปฏิบัติในประเทศไทย สภาวิชาชีพบัญชีฯ จึงจัดสัมมนาคำความเข้าใจขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อนำเสนอประเด็นและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs) และรับฟังความคิดเห็น รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ โดยเฉพาะหลักการบัญชีที่จำเป็นต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เพื่อนำไปพิจารณากำหนดแนวทางการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (TFRS for SMEs) มาถือปฏิบัติในประเทศไทยต่อไป

โดยวิทยากร...

- ดร. ดร. วรศักดิ์ กุณยานนท์ ประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี
- ดร. สันตฤกษ์ วิจิตรเวทการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ประธานคณะทำงานจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมฉบับนี้ (IFRS for SMEs)

ผู้ควรเข้าร่วมการสัมมนาในครั้งนี้

- ผู้บริหาร/ผู้ประกอบการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ: กิจการที่ไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (TFRS for NPAEs)
- ผู้ทำบัญชี
- ผู้สอบบัญชี
- บุคคลทั่วไป

อัตราค่าสัมมนา (รวม VAT)
(วงลดภาษี ค่าธรรมเนียมและอากรแสตมป์)
สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี 1,200 บาท
บุคคลทั่วไป 1,500 บาท

สมัครและสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์
133 ถนนสุขุมวิท 21 (อโศก) แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ 02-6862500 4-ช่องสนทนา (ทศ) 2509, 2556-2559, 2572 4-ช่องการเงิน (ทศ) 2526, 2583, 2534
(สถานีรถไฟท่า BTS : สถานีอโศก ทางออก 3) (สถานีรถไฟใต้ดิน MRT : สถานีสุขุมวิท ทางออก 1)
Website : www.fap.or.th Email : marketing@fap.or.th , finance@fap.or.th

Roadmap of TFRS for NPAEs

